

Lumina Satelor

Foale săptămânală pentr

On. Red. «Asociațiunea»

Loco (str. Șaguna 6)

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an	Lei 40—
Pe o jumătate de an	20—
Pentru străinătate	100—
Pentru America pe un an	dolari 2—
== Un număr 1 Leu. ==	

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.
Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

se primește din strada mitropoliei
NTELOR:
ze publică de mai mult
juvenit.

Râul vieții.

Mai anul trecut, un mare învățat din India, cu numele Rabindranath Tagore, a venit prin Europa să vadă care-i pricina că în această parte de lume, de o vreme încoace nu mai încețază războaiele, tulburările și certele între popoare. A venit să cerceteze care-i pricina că Europa s'a făcut un focar din care tot mereu sar flăcări și scânteii ce amenință să aprinză toată lumea. Învățul a umblat prin toate țările și pe urmă și-a scris părerile lui despre stările din Europa. «Este bolnavă Europa — scrie Tagore — iar pricina boalei nu sunt erizele de bani, nici cele de lucru, nici ranele lăsate de războiu, ci pricina este aceea că lumea din Europa n'are o credință adevărată. Inima ei este schimbată prin ispita puterii și tăcimea banilor și a plăcerilor. Ceace se chiamă azi în Europa religie (credință), este numai o cărare uscată și împetrită. Râul vieții trebuie tras și adus în această cărare»...

Învățul din India are toată dreptatea pentru că pricina cea adevărată a stărilor rele și grele din lumea de azi este aceasta că a slăbit credința în Dumnezeu și s'au stricat purtările oamenilor. Râul vieții noastre a lăsat matca evangheliei lui Hristos și de aceea s'a tulburat atât de mult viața noastră și nu și mai află ogașul ei. «Rămâneți întru mine — zicea Isus — căci fără de mine nu puteți face nimic». Noi însă am ieșit din voile și poruncile lui Isus și de aceea nu putem face nimic. De ani de zile ne zbatem să putem scăpa și eși din stările de acum și iată nu putem face nimic.

Stările din Europa și din țara noastră nu se vor limpezi și nu se vor îndrepta până când oamenii nu și vor îndrepta râul vieții și al purtărilor în matca evangheliei lui Hristos pe care au părăsit-o. Îndreptarea trebuie să pornească dela noi, dela mine, dela tine, dela vecinul meu și al tău. Numai după ce noi ne-am schimbat înspre bine, se vor putea schimba și stările din țară și din lume înspre bine. Până când noi suntem răi, înzadar cerem și așteptăm vremuri mai bune.

Amăsurat acestui adevăr, «Lumina Satelor» s'a pus și stă în slujba îndreptării omului prin cuvântul lui Dumnezeu. Se apropie anul de când s'a pus și stă în această slujbă ca «un ostaș a lui Hristos». P. Trifa.

Trei noutăți puse lângă olaltă.

Iaca le scriu aici așa cum le-am aflat în gazete:

1. Din prilejul descălecării partidului național la București unde a făcut alianță cu partidul democrat, s'a dat un banchet strălucit la care au participat 500 de oameni. Banchetul a ținut până la 1 ceas după miezul nopții (și de sine înțeles a costat câteva sute de mii).

2. Un dascăl român din Lugoj, după ce a înghițit colbul școalei 30 de ani, are o pensie atât de mică încât s'a văzut silit să ceară dela oraș drept de cerșit ca să nu moară de foame.

3. La București lemnele de foc au ajuns la 1 Leu și 30 Bani kilogramul, adică suta de kilograme 1300 de Lei și săracii (și slujbașii) tremură de frig și golătate.

Tălcuirea acestor 3 noutăți este aceasta:

Nu-i bine cum se face politica în țara noastră românească. Suntem o țară nouă, plină de greutate, neajunsurile și lipsurile începutului. Datoria conducătorilor noștri ar fi să lucreze mână în mână pentru tămăduirea ranelor și stărilor proaste din țară. Dar în loc de această muncă, iată conducătorii noștri se întrec în banchete. Și la treaba asta țin hangu toate partidele. Mai înainte muștrau cei din partidul național pe liberali că ben-

chetuesc pela serbările împroprietărilor și drept aveau, dar acum iată și muștrătorii cad în acelaș păcat: benchetuesc în vreme ce săracul nu și poate scoate vaca și oaia din eană, iar ferdela de grâu a trecut suta de Lei.

Noi cari stăm deasupra partidelor zicem că nu-i bine așa. Țara n'are nici un folos din hărțuile, luptele și banchetele politice de azi, ci numai pagubă. Nouă ne-ar plăcea să-i vedem pe toți conducătorii și deputații noștri strănși cu îngrijorare la sfat cum ne-ar putea scăpa din stările proaste de azi.

Până când politica nu va face așa, ci își va duce înainte luptele ei de mărire și răzbanare personală, vom avea încă multe stări urâte ca cele de acum.

Săracul ce dascăl dela Lugoj! Dacă aș fi pictor, l aș zugrăvi în chipul lui Lazar cel sărac din evanghelie. Deasupra lui aș pune palatul boierului milionar Cantacuzino (unul din căpeteniile partidului democrat) plin cu mulțimea celor 500 cari ridică paharele de șampanie și ciocnesc, în vreme ce jos, la poarta palatului, dascălul din Lugoj stă cu cartea de pensie deschisă și o întinde trecătorilor milostivi să arunce câte un Leu sau o coajă de pâine în ea.

Iată roadele și isprăvile politicei noastre românești!

Comitetul comunal este parlamentul (dieta) satului.

Am fost ieri la prefectură și am văzut acolo mulți plugari cu multe feluri de plângeri. Din două sate veniseră și două deputațiuni cu plângere despre anumite stări rele din satul lor. Oamenii au fost ascultați cu multă bunăvoință și băgare de seamă, așa cum și trebuie căci doar de aceea avem acum împărăție și stăpânire românească. Dar la urmă năcazul a fost acela că oamenii n'au putut isprăvi nimic pentru că ponoul lor se ținea de afacerile comitetului comunal și trebuia să treacă mai întâi prin acest comitet. «D-Voastră, oameni buni — ziceau cei dela Prefectură — ne spuneți nouă jalba așa, dar de vom chema aici pe notarul, el feleluște altfel și iată noi pe calea asta nu putem afla ce sminteală-i la voi în sat. Aveți D-Voastră în sat

comitetul comunal, puneți acolo jalba la desbatere și o luați la protocol cu tot ce a spus unu și altu despre ea și apoi protocolul să-l trimiteți aici. «Din acest protocol noi apoi vedem apriat ce a zis unu și ce a răspuns altul și cum stă afacerea ca să știm ce măsuri de îndreptare să luăm»...

Cei dela prefectură aveau dreptate pentru că oamenii noștri în foarte multe locuri nu știu unde să caute îndreptarea relelor și abuzurilor din satul lor și de aceea pleacă cu ponos și cu cheltuieli și osteneți pe la orașe. Asta nu e bine pentru că fiecare comună își are comitetul ei și sfatul ei comunal și acest sfat este chemat să judece asupra celor rele și bune din sat. Comitetul comunal trebuie să fie pentru fiecare comună aceea ce este sfatul țării, adică parlamentul pentru

o țară. Fiecare om își poate pune jalba la dezbateri în sfatul comunal și nu mai dacă n'o poate isprăvi în sat, să plece mai departe la pretură, la prefectură sau la Ministru.

Dar greșala tocma asta-i că pe drumuri toți oamenii se plâng și au jalbe, dar când se ține comitetul toți tac, cu toate că atunci ar trebui să le spună și să le pună la protocol.

Ce mai fac partidele politice?

Partidul național a făcut alianță cu partidul democrat din Vechiul Regat. Din acest prilej, dl Maniu și alți conducători ai partidului „au descălecat”, adică s'au coborât la București unde au și încheiat căsătoria politică. S'a făcut și un ospăț mare (banchet) la care au luat parte peste 500 de oameni. S'au ținut vorbiri frumoase. Îndeosebi a plăcut foarte mult vorbirea dlui Valer Braniște din Bănat. Boierul Gr. Filipescu, care cu toate prilejurile grăește hulă despre împărțirea moșii or, și cu acest prilej și a sărat vorbirea cu glume despre Reforma Agrară. Și mulți au răs cu poftă.

Partidul poporului, adică a lui Avărescu, își va ține congresul acum la 20 Decembrie, aici la Sibiu. Acest congres va hotărî să intre în casa țării partidul, ori ba.

Partidul țărănesc primește învinuiri din toate părțile că suferă la conducere pe unii cari n'au nici o legătură cu sufletul țărănimii, ci numai cu străinii. Intre aceștia și doctorul Lupu, care de o lună umblă prin America și ține conferințe în cari ne batjocorește înaintea străinilor. În acest partid se află și trădătorul Stere, care în vremea războiului s'a pus cu totul în slujba Nemților. Se crede că din pricina acestor doi oameni, partidul țărănesc se va rupe în două tabere.

Partidul liberal pregătește legile cele nouă și pe semne se pare hotărât să le și treacă prin sfatul țării.

Partidul lui N. Iorga ține calea și cămpăna dreaptă peste toate celelalte partide și îndrumă politica pe căile cele adevărate. Este un dar al cereștii purtări de grijă marele nostru învățat care, ca și un profet trimis dela Dumnezeu neamului nostru, muștră pe cei păcătoși și îndrumă pe toți spre Ierusalimul cel adevărat al iubirii de țară și neam.

Dela sfatul țării.

Sfatul țării își ține mai departe ședințele. Legi mai mari încă n'au ajuns la dezbateri. Au vorbit mulți în săpătămăna trecută despre multe tēburi bune. Foarte frumos a vorbit marele nostru învățat N. Iorga, care a spus și acum, «că peste interesele (foloasele) personale și peste urile și patimile de partid, trebuie să treacă afacerile și năcazurile țării, cari astăzi sunt foarte multe și foarte mari. Politica și patimile ei, nu i iertat să treacă anumite hotărâri, căci altcum dușmanii culeg otrava ei și roadele ei». Marele nostru das al, a dăscălit cu acest prilej și în sfatul țării pe acei nesocotiți cari ascultând de glasul urii (și de porunca Papei dela Roma) n'au voit să ia parte la praznicul încoronării dela Alba Iulia. «Partidul național — a spus Iorga — a făcut o greșală pe care n'o poate ierta nici o pocăință, cu aceea, că n'a luat parte la marea sărbătoare, unde Regele nostru și-a pus pe cap Coroana de fer, cu erită cu jertfele celor opt sute de mii de ostași».

S'a smintit în sfatul țării și despre școli și ministrul școalelor a spus vestea de bucurie că în anul trecut s'au zidit 2 mii de școli și la anul e făcut plan să se mai zdea încă 3 mii, așa ca să nu fie sat sau cătun fără școală.

Pricina acestui lucru este poate și aceea că în vremea străinilor am avut mai mult numai cu numele comitetul comunal pentru că nime nu cuteza grămujda să ceară dreptate sau îndreptare. Acum însă suntem în țara noastră și oricine își poate căuta dreptul sau lecui răul la el în sat, fără să mai plece cu merinde în straiță la drum «cu jalbă la Impăratu». I. T.

Din lumea mare.

Au împușcat pe președintele Poloniei. Se știe că Polonia este republică și tocmai acum de câteva zile își alege un președinte nou. Dar în Polonia se porniseră mari mișcări împotriva jidanilor, mai mari ca ia noi, și în ferbințeala acestor mișcări, un om a împușcat pe președintele republicii, împotriva căruia erau mari nemulțămiri pentru că sprijinea pe jidani. În locul lui s'a ales alt președinte.

Un milion de oameni își vor schimba casa și moșia. Stările dintre Turci și Greci sunt tot înda jite și creștinii din Turcia suferă mult din partea Turcilor precum de altă parte și Turcii din Grecia suferă din partea Grecilor. Ca să înceteze aceste stări, se zice că s'ar fi făcut plan ca să-și schimbe oamenii locul: adică Grecii din Turcia să se mute în Grecia și Turcii din Grecia în Turcia. În felul acesta peste un milion de oameni își vor schimba casa și moșia. A ta ar fi un lucru de care nu s'a mai pomenit în istorie.

E greu să li și la cărmă.

Guvernul a fost hotărât să lase slobod exportul de ouă și de porci, dar treaba asta a făcut scumpete de carne și ouă și atunci toate orașele au sărit în capul guvernului cu plângerea și muștrarea că le-a lăsat fără ouă și unsoare. Acum guvernul a oprit exportul de ouă și porci și urmarea este că s'au ieftinit ouăle și se tot ieftinesc și deasemenea va scădea și prețul porcilor. Dar acum iară-i alt năcaz: treaba asta nu place economilor cari se plâng împotriva opririi exportului, adică curat vorba ce zice că: de lași vițelul, moare vaca și de lei vaca, moare vițelul. Nici așa și nici altfel nu e bine și de sine înțeles, totdeauna guvernul e de vină.

Așa și cu Leul. Când crește și când scade, unii plâng alții se bucură. Și nime nu știe cum ar fi mai bine, să avem valută mai ridicată, ori mai coborâtă. Că iată bună oară Cehii, s'au zbatut în tot chipul să aibă bani buni și acum li au (o coroană cehă face 5 Lei) dar ce folos că mor de foame cu banii cei scumpi ai lor, pentru că acum n'au cui vinde marfa. Și cum țara lor este plină de fabrici și mesteșugari, treaba asta a adus mare lipsă în țara lor și încurcătură. Ba pe deasupra, a mai venit și ală pacoste pe capul lor. Sfatul țărilor celor mari a hotărât că Cehoslovacia să plătească partea cea mai mare din datoria fostei împărății, Austro Ungaria, pentru că banii ei is mai buni. Numai cu greu i a putut lămuri pe Aliați, ministrul lor, Beneș, arătându-le că tocmai din pricina că-s prea buni banii lor, nu pot să plătească atât.

Iată dar că nu-i lucru ușor și plăcut celor cari stau în aceste vremuri la cărma țărilor.

Hoții chemați la sfat de îndreptare.

Intrun oraș din Italia s'au înmulțit hoții așa de tare că bieții oameni nu se mai simțeau deloc la adăpost cu agonișeala lor.

Fasciștii (adecă cei dela cărma țării) s'au gândit la una și bună: să-i cheme la sfat. Au făcut o listă despre toți, câți erau bănuți că sunt hoți, și pe toți aceștia a chemat — și ei au mers — la sfat, unde

trimisul fasciștilor a spus următoarele: «Cin tită (!) adunare! v'am chemat aci să vă spunem, că dacă nu încetați cu hoțul, fasciști vă vor bate ori chiar vă omoară. Trebuie să vă schimbați meseria și să vă faceți oameni de treabă. — Acum spuneți și voi ce aveți de spus».

La asta s'a încins un schimb de vorbe foarte ciudate, după cari hoții s'au despărțit în două tabere: unii, cari au făgăduit că se lasă de hoț și s'au și lăsat și alții, cari n'au spus nici că se lasă, nici că se țin de ea.

Dintre aceștia unii și au încercat norocul din nou, dar poliția fasciștilor i-a prins și i-a prins și făgădușul, că i-au scos mai morți din bătele lor, așa că de vor și scăpa cu zile, nu le va mai trece prin cap să fure. Oare n'ar fi bine să se facă și la noi la fel?

„Nu eu am furat, ci... țuica“.

Cum s'a apărut un om în fața judecătorilor.

Intr'o gazetă unguerească dela Brașov («Brasoi Lapok») cetesc următoarea întâmplare interesantă:

«Intr'un orașel din Secuime, un om cu numele Andrei Fritz, șuster de meserie, a fost prins cu o furătură de piele și talpă din prăvălia unui negustor. Dus înaintea Judecătorilor, șusterul s'a apărut așa: «Domnilor Judecători! eu nu-s de vină, căci iată cum s'a întâmplat lucrul: Intr'o Duminică eșisem și eu pe uliță ca toată lumea să mai răsufli puțin după cele 6 zile de lucru. Dar mergând pe uliță, aud larmă de muzică și desfătări într'o crăjmă. Mă gândesc eu în mine, tot atâta de lumea asta, hai să intru și eu să mă omenesc cu 1 deț de țuică. Mi-aduc aminte că după dețu cel dintâi, am cerut pe al doilea și nu m'am putut opri nici la al treilea... Despre ce a fost mai departe, eu nu știu nimic. Poate că poliștistul a văzut și a prins pe cineva în bolta de pielărie, dar acela n'am fost eu, ci a fost dracu care doarme în mine și se trezește și lucră atunci când eu nu sunt stăpân pe mine. Țuica a fost de vină pentru că ea mi-a luat puterea și a trezit pe dracul să fure. Și eu sunt împotriva celui care a furat pielea și li poftesc pedeapsă, numai cât acela nu sunt eu, ci țuica și crăjma, cari mi-au ținut calea în Duminica aceea... La asta judecătorii au răspuns așa: «Poate că tu omule ai dreptate, dar uite, noi pe dracul nu-l putem băga în temniță, nici țuica n'o putem pedepsi și de aceea te pedepsim pe tine»...

Noi la asta zicem că și Judecătorii și omul au avut dreptate. Judecătorii au avut dreptate, pentru că Dumnezeu i-a dat omului voință și l-a făcut stăpân pe voința sa. Dar și omul a avut dreptate cu aceea că în calea lui a ieșit ispita și cursa dracului: crăjma deschisă în ziua Duminicii. Dacă crăjma ar fi fost închisă, omul mergea mai departe în calea sa și nu începea cu un deț, ca să gate cu furt și temniță.

Iată ce isprăvuri fac crăjmele deschise în ziua Domnului!

A apărut:

Calendarul Bunului Creștin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

— pe anul 1923. —

L-a scos biserica noastră (Consistoriul) din Sibiu și cuprinde materie foarte bogată: culturală și literară, cu articole de învățatură și petrecere, și cu numeroase icoane, care de care mai frumoase.

Calendarul se vinde și se poate comanda la Librăria Arhidiecezană în Sibiu, și în alte librării. Costă 10 lei.

Cetiri și tâlcuiri din Biblie.

„Și au lăsat Israiltenii calea Dumnezeului părinților lor și au slujit la idoli“.

(Cronica a 2-a cap 24, vers. 18—21).

Chipul de mai sus arată o întâmplare din Biblie. Această întâmplare este scrisă par'că anumit despre noi și pentru noi, pentru vremurile noastre și purtările noastre. Ascultați cum istorisește Biblia această întâmplare: În vremea împăratului Ioas „au lăsat Israiltenii calea Dumnezeului părinților lor și au slujit idoli lor. Și s'a făcut urgie peste Iuda și peste Ierusalim pentru aceasta. Și Domnul a trimis la ei proroci să-i întorcă și n'au ascultat de înștiințările ce le-au primit. Și Duhul Domnului a umplut pe Azaria preotul și s'a sculat Azaria în fața poporului și i a zis: „Aceste zice Domnul, pentru ce călcați poruncile Domnului? Nu veți spori. Pentru că ați părăsit pe Domnul și El vă va părăsi pe voi“. Și s'a sculat asupra lui poporul și l-au ucis cu pietre“...

Aceasta este întâmplarea din Biblie și asemănarea ei cu vremurile și purtările noastre oricine o poate vedea și afla. Și noi am lăsat căile lui Dumnezeu și ale părinților noștri. Alte purtări aveau părinții și bătrânii noștri, mai curate, mai cinstite, mai apropiate de Dumnezeu și poruncile Lui. În sute de feluri noi am pierdut și pierdem mereu purtările cele creștinești și datinile cele vechi și bune ale moșilor și strămoșilor noștri. Zavistia, ura de oameni, împărecherea, lăcomia după bani și câștiguri parcă n'au fost niciodată mai în floare ca acum Israiltenii lăsară pe Dumnezeu și se închinău la idoli. Și oamenii de azi fac tot așa căci și astăzi e plină lumea de idoli. Bani, plăcerile, bețiile, chefurile, poftele, fâliile, sunt tot atâta idoli ai vremurilor noastre și foarte mulți oameni nu mai cred în altceva decât în acești idoli precum zice și apostolul Pavel că „Dumnezeul lor este pantecele“.

Pentru păcatele Israiltenilor ne spune mai departe Biblia că „s'a făcut urgie peste Iuda și Ierusalim“. Pentru păcatele noastre și noi am avut urgia războiului. Războiul a fost înștiințarea Domnului și chemarea Domnului către oameni să-și îndrepte purtările și căile cele rele. Dar oamenii n'au ascultat înștiințările și chemările Domnului. Războiul a trecut și nu l-am ascultat, ci par'că mai răi ne-am făcut. „Bătutu-i am și n'au simțit, zdrobitu-i am și n'au vrut să se întorcă“ zice Domnul prin Ieremia prorocul, 5, 22). Și de aceea către noi grăește azi mustrarea Domnului: „Fiindcă m'ați părăsit pe mine și eu vă voi părăsi pe voi“.

Vremurile de azi cu necazuri ce nu se mai gată, cu greutăți ce par'că ne sugrumă cu totul, cu întristări, cu nesiguranță și vești de războaie și tulburări, toate sunt arătarea Domnului și pedeapsa Domnului ce zice: „De oarece strigat am și n'ați auzit, ci ați defăimat sfaturile mele și nu ați luat aminte certările mele, pentru aceea și eu voi râde de peirea voastră... și nu vă voi auzi pe voi“ (Pildele lui Solomon 1, 24—28). „Ascultă pământule, iată eu aduc peste acești oameni rele din care nu vor mai putea scăpa“ — zice Domnul prin Ieremia prorocul (cap 6, 19, 11, 11).

Israiltenii au omorât pe Azaria trimisul lui Dumnezeu, care-i chema la îndreptare. Să luăm aminte că și noi facem tot așa când n'ascultăm chemarea Mântuitorului Hristos pe care „l-a trimis Dumnezeu în lume ca să mântuiască lumea“ (Ioan 3, 17). De câte ori la chemările lui Isus, să ne întoarcem la căile vieții, noi răspundem cu păcate și fărădelegi, de atâteaori „răstignim și omorăm din nou pe Fiul lui Dumnezeu“ (Evrei 5, 6), ca și Israiltenii pe Azaria preotul.

Creștinilor! Trăim vremuri de cumplită decădere a moravurilor și purtărilor creștine. Calea pe care merg oamenii și omnirea de azi este „calea cea largă ce duce la peire“. Numai un singur lucru ne poate scăpa de această peire: **întoarcerea către Dumnezeu**. „De nu vă veți îndrepta toți veți peri“. „Întoarceți vă către mine și eu mă voi întoarce către voi“ zice Domnul (Malachia 3, 8). „Veniți — așadar — să ne întoarcem către va și lega, el ne a rănit și tot el ne va tămădui“ (Osia 6, 2). „Sunt milos — zice Domnul prin prorocul Ieremia — și nu voi ținea până în sfârșit mânia mea, numai cunoașteți păcatul cu care ai păcătuit împotriva lui Dumnezeu“. „Aceste zice Domnul puterilor, sloboază ochii voștri lacrimi și genele voastre curgă apa că n'ați păzit poruncile mele“ (Isaia 57). „Cunoașterea“ păcatului și stropirea lui cu lacrimile părerii de rău, acesta este începutul oricărei mântuiri. Acesta trebuie să fie și începutul mântuirii și scapării noastre din vremurile și stările cele grele de astăzi. Până nu vom face acest început înzadar așteptăm și suspinăm după vremuri mai bune.

Cetitorule! Și ușa mântuirii tale numai în această parte se poate deschide!

I. T.

În ziua Domnului

să se închidă crăjmele și cancelariile.

Sunt multe județe cari au adus această hotărâre și o și țin spre binele și sănătatea trupească și sufletească a poporului. Numai cei dedați să se închine Dumineca diavolului cu beții și sudalme prin crăjme nu sunt bucuroși de această opreliște.

Mai năcaz le este însă crăjmarilor cari nu pot vinde beutura lui «Aghiujă».

Oamenii cuminți văd însă și recunosc că mai bine este ca în aceste zile să meargă la sfânta biserică și la «casa culturală de cetire», unde nu și amefesc, ci-și luminează mintea și nu-și cheltuesc banii. Mai este însă un năcaz pe satele noastre, care trebuie stărpit. Anume: În satele, mai ales mestecate cu străini, a rămas încă din vechime datina năroadă, ca în timpul slujbei sfinte să meargă poporul la cancelaria comunală pentruca să plătească darea, sau să-și isprăvească alte afaceri. Și aceasta mai ales unde notarul e sas sau ungar și care nu numai că nu respectează religia noastră, ci o desprețuește.

Astfel de lucruri nu mai trebuie suferite în țara noastră românească. E o curată batjocură, ca în vreme ce preotul român ține slujbă în biserică, — să țin anumite exarândări și licitații.

De asemenea în timpul acesta sunt chemați și pompierii la exercițiul lor.

Astfel de lucruri slabe trebuiesc arătate celor de sus, și dacă nu găsiți la pretură pretori de români, — mergeți până la prefectul, care desigur e român, și cereți ca să le oprească. *Ioan Păltiniș.*

Sămănători de lumină.

În numărul trecut am amintit pe acei din sprijinitorii gazetei noastre, cari au plătit gazeta pentru alții. Acum vom aminti pe acei cari ne ajută munca noastră așa că ne-au scris să le trimitem fie 10, fie 20, fie 30 de numere din gazetă, și din aceste numere apoi desfac, adică vând poporului Duminecă de Duminecă cu câte 1 Leu numărul, atâtea câte pot și se trec, (pe câte nu le pot vinde, le primim înapoi, așa că cel ce le desface nu poate avea nici o pagubă, ci numai câștig sufletesc, punându-se în slujba luminării deaproapelui său).

Dintre acești sămănători de lumină în popor, amintim pe următorii:

1. Părintele *Emilian Cioran* din *Rășinari*, desface 50 numere.
2. Părintele *Emilian Crăciun* din *Sadu*, 20 numere.
3. Învățătorul *Vasile Chura* din *Vidra de sus*, 30 numere.
4. Protopopul *V. Goron* din *Geogiu*, 10 numere.
5. Părintele *I. Pop* din *Geomal*, 10 numere.
6. Părintele *George Popescu* din *Zlatna*, 10 numere.
7. Părintele *Nicolae Duma* din *Deva*, 10 numere.
8. Părintele *Nicolae Pop* din *Ormindea*, 10 numere.
9. Părintele *Ioan Fodorean* din *Valea Bulzului*, 10 numere.
10. Învățătorul *Iulius Igna* din *Câmpuri*, 5 numere.
11. Părintele *Dionisie Bucur* din *Crihalma* prin cooperativa «Inflorirea», 20 numere.

Pentru popor este o mare binefacere acest lucru și pilda celor de sus e vrednică să fie urmată și de alții, căci în foarte multe locuri poporul ar ceti bucuros Duminecele și ar da bucuros câte 1 Leu Duminecă de Duminecă, dacă i-ar aduce cineva gazeta spre vânzare în sat sau la biserică. Dacă înaintea bisericilor i-ar aștepta pe oameni Dumineca «Lumina Satelor», mulți ar cumpăra o și n'ar mai intra «să stea de urât», prin cele crăjme, ci s'ar grăbi spre casă să afle ce mai spune gazeta.

Cei cari au cercat bună ispravă au făcut. Să cerce și alții!

Pentru Crăciunul orfanilor.

— O chemare către publicul din Sibiu. —

În Orfelinatul de aici din Sibiu, biserica noastră ocrotește 60 de copilași orfani. Toți acești copilași cu drag își aduc aminte de vremea când așteptau Crăciunul în căsuța lor cea caldă și plină de lumină. Dar fără de veste a venit ceva, de care ei, micuții, nici acum nu și pot da bine seama. A venit războiul și a stâns lumina și căldura din căsuța lor și le-a spart cuibul. Pe tata l'o dus războiul și tata n'o mai venit acasă, iar pe urmă și mama a trebuit să-i scoată de sub aripile ei calde pentru că n'avea pâine și haine să le dea...

În sufletul celor 60 de copilași trăiește și acum această dureroasă istorie și datorită noastră națională și creștinească să-i facem să o poată uita. Sosește Crăciunul care e cel mai bun prilej pentru acest lucru. Să le facem și micuților orfani un Crăciun cald și frumos, cu haine calde, cu încălțăminte nouă și pom frumos. De aceea apelăm la toate inimile bune și milostive să ne ajute cu dăruiri, fie de bani, fie de alimente, fie de haine sau încălțăminte, fie de podoabe pentru pomul de Crăciun.

Publicul din Sibiu și-a făcut și anii trecuți datoria și nădăjduim că și acum nu ne va lăsa fără ajutor. Darurile se primesc la redacția «Lumina Satelor» (Măceșarilor 45) sau la Orfelinat (Școala Normală «Andrei Șaguna»). Dăruirile mai mărișoare le vom publica și la foaie cu mulțumită publică.

Preot I. Trifa,
directorul orfelinatului.

Vești bune de prin sate.

— Casă culturală în Mărgineni. —

Din comuna *Mărgineni* (județul Făgăraș) primim următoarea veste bună:

«Din «Lumina»... D-Voastră am aprins și noi o luminiță, care să ne lumineze cărările spre propășire.

Luând dela D-Voastră indemn la muncă pe teren cultural — am întemeiat și noi în comuna noastră, o «Casă culturală» sub conducerea părintelui *Valeriu Judele*.

Membrii fondatori, precum și membrii Comitetului de conducere ai acestei societăți culturale, sunt toți cetitori și în mare parte abonați ai gazetei D-Voastre.

Comitetul de conducere.

Ne bucurăm foarte mult că îndemnul nostru cad în pământul cel bun de roade făcător. Celor cari ne-au ascultat, le zicem «la mulți ani» ca multe bune să poată face în casa cea nouă a luminii!

Intruniri culturale în comuna Gușterița.

Aceste intruniri se fac așa că elevii și elevele din comună cari cercetează școlile din Sibiu, în frunte cu *preotul Traian Petrișor* și *învățătorul Ioan Modran*, au luat hotărârea frumoasă, ca în toate Duminecile să strângă în școală pe săteni. În aceste adunări, se citesc bucăți de cuprins religios, educativ, să declamă poezii, toate cu scopul de a înmulți cunoștințele sătenilor, și a îndrepta spre bine moravurile, cari acum după război lasă mult de dorit.

Aceste intruniri s'au început Luni la sărbătoarea Intrarea în Biserică. La a doua intrunire părintele *Tr. Petrișor* a ținut o foarte frumoasă vorbire despre «*Căile Domnului*», arătând cari sunt căile Domnului, cum pot să afle oamenii aceste căi și cum trebuie să meargă înainte pe ele. S'a vorbit apoi de despre «*Formarea poporului român*» și despre «*Poezia română*», cu cetiri de poezii frumoase. S'a citit ceva din «*Cartea vieții*» a învățătorului dascăl *Förster*, iar la sfârșit s'a declamat poezia: «*Eroii dela Oituz*».

Inceputul făcut în comuna Gușterița merită toată lauda și ar trebui urmat de cât mai multe comune.

Cărți — „pentru popor“.

Domnule Redactor!

Pe masa liceului «*Gheorghe Lazăr*» de aici din Sibiu, cu privilegiul unui sfat dascălesc la care m'am strecurat și eu, am văzut două cărțile scrise pentru popor într-o limbă foarte proastă de doi preoți uniți din dieceza Lugojului. Numa ce strigă minciunile din aceste cărți. Cică unația unor pușini Români s'ar fi făcut din «adânci convingeri religioase», adevărat Românii ar fi ajuns la convingerea că numai papa dela Roma poate deschide ușile raiului. *Teofil* și *Atanasie*, care și-a părăsit legea strămoșească pentru o medalie și un blid de linte, dimpreună cu drăguțul de *Impărat* dela Viena sunt feștuiți în aceste cărți ca cei mai mari bărbați ai neamului nostru, pe lângă cari toți ceilalți oameni luminați ai noștri au să se tupileze. Cărțile de bună seamă au eșit din teacurile tiparului cu binecuvântarea *Prea Sfințitului episcop uniat* din Lugoj, care e unul din ceice n'au voit să intre în biserică-catedrală din Alba-Iulia cu prilejul încoronării celui dintâi *Rege* al tuturor Românilor. Cărțile, cari se împart gratuit, mai spun și minciuna, că ortodoxia a fost un blăstăm pe capul neamului, că ea slujește scopuri străine și a adus desbinarea, neînțelegera și traiul rău între frați, pe când unația, l'a umplut numai de bunătați? Cei doi părinți uniați promit, că mai au și alte cărți în preparare de felul celor scrise până acum. Sfătuim pe poporul nostru cel cuminte dela sate să facă cu ele aceea ce n'au făcut până acum profesorii ortodocși dela liceul «*Gh. Lazăr*», adevărat să-și aprindă focurile cu ele, căci adevărul nu are nimic cu minciuna.

A. Potcoavă.

Nu te supăra, *Domnule Potcoavă*. Încoronarea dela Alba-Iulia a făcut lumină deplină în aceste afaceri și dacă agenții Papei dela Roma mai împart cărți gratuite, lasă să le împartă. Cărțile împărțite gratuit în această scumpete sunt binevenite căci multe lipsuri de hârtie mai au oamenii.

Turturica și priveghitoarea.

Odată turturica s'a prins cu priveghitoarea, să stea amândouă și să nu doarmă într-o noapte de vară, ci să asculte și care dintre ele va învăța cântece mai frumoase, aceea să câștige prinsoarea.

Turturica, cum a dat sara, a adormit butuc și nu s'a trezit până către ziuă la strigătul unui om care umbla să-și prindă calul, chemându-l: pturr, turr! Trezită odată n'a mai putut să adoarmă și cu atâta învățătură s'a ales dintr-o noapte întreagă.

Priveghitoarea a veghiat de seara până dimineața și a învățat douăsprezece cântece minunate.

Când se înroșia geana răsăritului, iată și turturica lângă priveghitoare. Tot ea cea harnică!

— Ei, soro, cum ți s'a părut noaptea?

— Frumoasă, soro, cum n'am mai văzut decând am eșit din ou! Dar dumnitale?

— Și mie, răspuse turturica cam fără voie. Dar ian să vedem ce știm. Incepe d-ta întâi!

Și începu priveghitoarea să cânte cu atâta dulceață, de și huceagul dimprejur părea că se aprinde de focul cântecului ei.

Turturica înlemni de atâta măestrie, iar dupăce priveghitoarea își încheiă cântecul și-i veni și ei rândul să cânte, zise oarecum rușinată:

— Apoi eu, sorioară dragă, am așăpit de cu seară și m'am trezit tocmai de către ziuă, când un om își chemă calul să-l prindă strigându-i: pturr... turr—rr. Atâta am învățat și eu. Și începu: pturr... turr... rru!

Astfel priveghitoarea a câștigat rămasăgul. Și de atunci a rămas ea cea mai măiastră cântăreață între paseri și veghiază nopțile, umplând luncile cu minunatele ei triluri. Iar turturica se culcă cum înserează, și când se luminează de ziuă se trezește și prinde a cânta, cum a învățat: pturr... turr—rru!

Așa e și între oameni. Cine-i harnic și treaz învață multe și frumoase, iar leneșul bate în buze.

S.

INVITARE.

Societatea de lectură *Andrei Șaguna* a elevilor școlii normale din Sibiu va ține în memoria patronului ei *Duminecă*, 11/24 Dec. 1922 în sala mare a prefecturii județului Sibiu o *Ședință festivă*. Program. 1. Cuvânt de deschidere de *Petru Flișiu*, cl. VIII, vicepreședintele societății. 2. *Lvovschi*: Imnul *Heruvimilor* (pe o melodie veche grecească) pentru cor mixt. 3. *Grig. Alexandrescu*: *Rugăciune*, poezie recitată de *Viorica Stroia* cl. VII. 4. *G. Musicescu*: *Concertul I* pentru cor mixt. (Partea I: Cine se va sui în muntele *Domnului*? Partea II: Doamne, buzele mele vei deschide. Partea III: Arată-mi mie, Doamne, calea pe care să merg). 5. *Renașterea socială* prin școală, disertație de *Constantin Dumitrescu* cl. VIII. 6. Oct. *Goga*: *Isus* pe valuri, poezie recitată de *Eugen Alexandrescu* cl. VIII. 7. *T. Popovici*: *Florile dalbe*, trei colinde populare pentru cor mixt, (aceste 3 colinde s'au tipărit și se vând cu 3 Lei exemplarul). Corul va fi condus de prof. *Timotei Popovici*. Inceputul la ora 5 d. a. precis. Intrarea este liberă. Dăruiri în bani în scopul sporirii bibliotecii și repertoriul coral al societății se primesc cu mulțumită.

:: Să mai și râdem. ::

Visul țiganului.

Nimerește țiganul la nașu so tocmai la masă. «*Bună seara nașule*». «*Muțumim fine. Poftim la masă*». «*Să vă fie de bine că ieu nu s flămând*» răspuse țiganul flămând ca un câne, în nădejdea că nașu so îl va pofti și a doua oară și îl va trage de mânecă să-l pue la masă. Dar hoțul de naș se așază la masă, mănâncă colo cât șapte, iar bietului fin, îi chiorăi-au mațele de foame, dar n'avea ce să facă.

După ce isprăviră cu mâncatu, mai povesti nașu cu finu despre una alta și apoi îl pofti la culcare.

Se culcă finu, dar gândul tot la mâncare... Ce să facă ce să dreagă, ca să ia ceva în gură... Stă ce stă, și sare ca ars din somn făcându-se că e buimăcit... «*Aoleo, nașule, nașule, scapă-mă..., mor..., nu mă lăsa*».

«*Ce ți s'a întâmplat fine*», întrebă speriat românul. «*Aoleo nașule, uite, se făcea că a venit sfântul Petrea la mine cu o sabie de trei coți și a zis că dacă nu mănânc ceva, atunci bagă sabia în mine și mă omoară*».

«*Scoală nevastă și pune masa finului să nu se întâmple moarte de om în casă la noi*» zise românul, pricepând bine visul țiganului.

Milostenia sgârcitului.

*Un țigan cam pe la munte,
Vrând să treacă pe o punte,
Din întâmplare îi scapă
Căciula din cap în apă,
Și neputând să se 'ntinză
Cu iușeală să o prinză,
Se uita la ea cu jale
Cum sălta pe râu la vale,
Zicând: — Dute, dute cât mai tare,
Că tot aveam gând imi pare
Ca să dau tati o cană
Ș'o căciulă de pomană.
Așa facem și noi poate,
De unde nu putem scoate,
Zicem vorba cea obștească
Dumnezeu să primească.*

Numeri de probă din «Lumina Satelor» trimitem oricui ne cere. Preoți, învățători, plugari, răspândiți «Lumina»!

Evanghelia de Duminecă: „Un om a făcut cină mare“...

«Zis au Domnul pilda aceasta: Un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți. Și a trimis pe sluga sa în ceasul cinei să zică celor chemați: veniți, că iată gata sunt toate. Și au început toți dimpreună a se lepăda. Cel dintâi a zis lui: țină am cumpărat, și am nevoie să ies și să o văd, rogu-te să mă ierți. Și altul a zis: perechi de boi am cumpărat cinci, și merg să-l ispitesc; rogu-te să mă ierți. Și altul a zis: muiere mi-am luat și pentru aceasta nu pot veni. Și întorcându-se sluga aceea, a spus domnului său acestea. Atunci mîniindu se stăpînul casei, a zis slugii sale: ieși curînd la răspîntiile și ulițele cetății, și săracii și betegii și schiopii și orbii adu-i aici. Că zic vouă: nici unul din bărbații aceia ce erau chemați, nu va gusta cina mea. Că mulți sunt chemați iară puțini aleși» (Luca cap 14 vers 16—24).

În evanghelia de Duminecă Isus a spus o pildă. Omul din evanghelia care a făcut cină închipuște pe Dumnezeu, iar «cina cea mare» înseamnă mîntuirea și fericirea noastră veșnică. În vremile acele, Isus a spus pilda ca o muștrare pentru Jidovi, căci pe ei i-a chemat mai întai evanghelia la mîntuire, dar ei n'au voit «să între» și atunci au fost chemați cei «orbi și schiopii», adică păgânii cari n'aveau nici o lumină și nici o cunoștință despre Dumnezeu cel adevărat. Dar pilda din evanghelia de Duminecă se potrivește nu numai pentru muștrarea Jidovilor, ci se potrivește și pentru noi și datorile noastre sufletești. Dumnezeu chiamă și astăzi pe toți oamenii la cina cea mare a mîntuirii și fericirii veșnice. Dar nu toți, ci numai puțini, ascultă chemarea Domnului Dumnezeu. Ca și pe chemații din evanghelia, așa și pe creștinii de astăzi li oprește și li departă dela cina mîntuirii, alergările și grije averilor, lăcomia avuțiilor și poftele cele rele și neînfrînate. Evanghelia de Duminecă este oglinda vremurilor noastre pentru că parcă micodată n'au fost atât de mulți oameni cari să și uite atât de mult grija și grijile sufletului ca astăzi.

Dar dacă evanghelia de Duminecă muștră pe cei cari ieșiseră la țarină și la lucrul lor, asta nu înseamnă că ne-ar certa și pe noi dacă ne vedem de munca și lucrurile noastre. Averea, câștigarea ei și lucrarea ei nu este o smînteală, ci este un lucru lăsat de Dumnezeu oamenilor. Munca i-a dat-o Dumnezeu strămoșului Adam ca un Testament când l-a scos din raiu zicându-i «spini și pâlămidă va răsări pe pămîntul, și tu cu sudoarea feții t-le îți vei câștiga pâinea». Munca nu este pedecă pentru împărăția lui Dumnezeu, ci pedecă este tocmai lenea, cuibul cel cald al tuturor poftelor și ispitelor.

Munca este sfîntă și nu pentru această muncă ne muștră pilda evangheliciei, ci ne muștră pentru aceea că noi ne cufundăm cu totul și ne înecăm în vârtejul afacerilor și daraverilor și uităm grija de suflet. Nu dăm și sufletului ceea ce li trebuie și lui. Grija sufletului o lăsam îndărătul, în urma tuturor afacerilor și daraverilor noastre. Își pune omul în gând o afacere, un lucru, zi cu noapte

aleargă, asudă, rabdă, strînge și bine face că așa au făcut și părinții lui avere, dar smînteala-i aceea, că pentru lipsurile sufletești omul se

înșală pe sineși cu amăgrea diavolească, zicînd că pentru acele treburi «mai are vreme». Are omul o pără la oraș cu deaproapele său, se scoală cu noaptea în cap, pune merinde la straiță și-apoi, fie ploaie sau zăpadă, merge înainte. Și merge odată, merge de douăori și nici o osteneală nu cruță până nu isprăvește și nu «câștigă» pe fratele său. Dar, Doamne, de câteori nu-și lasă omul rugăciunea de seara, ostenit de lucru, și de câteori nu lasă și pe cea de dimineața grăbit de «afaceri». De câteori nu-și lasă omul Dumineca biserica pentru «vreme rea» și afaceri, și de câteori nu și lasă spovedania și cuminecătura, înșelându-se cu amăgrea satanei, că pentru acele treburi «mai are vreme». Și așa trece o zi și vine alta, trece un an și vine altul și omul apucat de vârtejul afacerilor este dus ca de o apă spre pere sufletească. De te vei întâlni cu un om la vârsta de 50—60 de ani și vei zice: «omule fugător, oprește-te puțin și spune-mi ce ai făcut până acum, apoi va începe omul a înșira că pentru asta și asta atîta și atîta ani m'am trudit, pentru aceea atîta și atîta am umblat și am cheltuit. Bine, frate dragă, văd că ești harnic și muncitor, dar spune-mi tu ce ai făcut până acum pentru sufletul tău? Pentru suflet? va răspunde omul, o pentru acele afaceri, mai am vreme. Și așa la 50—60 de ani îl afli pe om de cele mai multeori nespovedit și necuminecat niciodată. La 60 de ani încep a tremura mînilor și picioarele și omul nici atunci nu se apropie de cina Domnului ca să-și hrănească și sufletul său, ci se înșală cu vorbele că «mai am vreme»... Această nepăsare și amănare se răzbuună apoi amarnic, pentru că ea îl bagă pe om în pămînt cu sufletul necâștigat. Asta e greșala pentru care ne muștră pilda din evanghelia de Duminecă.

Cetitorule! Și sufletul tău își are cerințele lui, lipsurile lui, hrana lui și îmbrăcămîntea lui. Alături de munca ce o faci pentru traiul tău și a familiei tale, dai tu și sufletului tău ceea ce li trebuie și cere dela tine??

I. Tălcuitor.

Partea Domnului.

Un creștin cu râvnă pentru mîntuirea sa sufletească ceti într'o seară în Biblie că trebuie să dea Domnului a zecea parte din pămîntul său și roadele lui (Cartea a III-a a lui Moise 27, 30). Creștinul se hotără să asculte porunca și își împărți ogorul în zece părți. A zecea parte a sămănat-o pentru Domnul, cu porumb, fasole, cartofi, dar nu s'a mai îngrijit deloc de ea, ci numai de celelalte 9, ale sale. Când treceau oamenii pe lângă locul acela, se întrebau mirati, ce poate fi cu el de-i atât de neîngrijit. Pe urmă îl întrebă pe gazda locului despre pricina acestui lucru. El răspunse «Asta, dragii mei, este partea Domnului».

Așa fac cei mai mulți oameni și astăzi. Lucrările și afacerile lor și le isprăvesc la vreme și bine, dar partea Domnului, partea sufletului o lasă în negrijă și uitare. Dacă ogoarele sufletești s'ar putea vedea cu ochii, apoi am vedea în toate părțile câmpuri și pustietăți întregi încărcate cu spini, cu mărăcini și burueni de păcate și negrijă sufletească.

Cetitorule! Cum câștigi tu, și ce lucruri pentru partea Domnului, pentru partea sufletului tău??

Banii erau deasupra...

În Biblie (la Cronica a II-a cap. 34) am aflat o întâmplare ce se potrivește foarte mult vremurilor noastre. Împăratul Iosia s'a hotărât să înoiască casa Domnului și a poruncit lui Helchia preotul să ia banii de lipsă spre aceasta din visteria (lada) bisericii. Și a deschis Helchia visteria și după ce a scos toți banii a aflat în fundul lăzii, de desubtul banilor, cartea legii dată de Dumnezeu lui Moise...

Așa suntem și noi astăzi. Banii, afacerile, alergările stau deasupra tuturor lucrurilor, iar cele sufletești de desubtul tuturor. Întai se caută neguțătoria apoi biserica, întai cele lumesti, apoi cele sufletești, întai dobînda și câștigul și pe urmă sufletul. La cap cele lumesti, la picioare sfînta evanghelia și cele sufletești.

Cetitorule! Cum stai cu afacerile tale sufletești și lumesti. Care din ele stau deasupra și care de desubt??

Ce face lăcomia.

Aici în vecinătatea Redacției noastre este o boltă care între altele ține și ouă de vânzare. Negustorul strînsese din vreme multe ouă de vânzare și lucru ciudat, în fiecare zi ouăle aveau alt și alt preț, tot mai sus și mai sus. Negustorul ajunsese să câștige îndoit la preț cu cât le cumpărase el, ajunsese apoi să câștige întreit și tot nu era mulțumit, ci ca și oamenii dela turnul Babilonului, în fiecare zi mai ridica cu 20—20 Bani turnul prețului. Dar a dat Dumnezeu că într'o noapte, schimbându-se vremea fără veste, în vreme ce negustorul visa un câștig mai mare, ouăle înghețate și înghețate le-a aflat dimineața în lăzi și sparte.

Așa s'a huluiit acest turn și așa se huluiu toate turnurile pe cari le ridică lăcomia omului, pentru că istoria cu turnul Babilonului nu-i o poveste, ci este un adevăr ce rămîne în veac.

I. T.

«Mai înainte de boală te grijește, mai înainte de judecată ispitește-te pe tine în vremea păcatelor arată întoarcere și nu aștepta până la moarte să te îndreptezi.» (Înțeleptul Sirah 18, 21—24).

„Cina cea mare“

din evanghelia de Duminecă închipuște și sfînta cuminecătură adică taina cea mare și sfîntă care în chipul pâinii și a vinului ne dă însuși trupul și sângele Mîntuitorului spre hrană și mîntuire sufletească.

Cetitorule! Te duci tu regulat la această cină sfîntă sau te lași amăgit mereu cu diavoleasca amăgire că «mai ai vreme»? Te apropii tu regulat în tot anul și în tot postul de această taină sfîntă sau aștepti mereu ca bătrînețele, neputința ori boala să te apropie de cina Domnului??

Calendarul săptămânii.

* Decembrie 31 zile. *

Zilele săptăm.	Calendarul vechiu	Calend. nou
Dum.	11 Cuv. Daniil Stâlp.	24 Adam și Ev.
Luni	12 † Păr. Spiridon	25 (†) Nașt. Chr
Mărc.	13 Muc. Axentiu	26 M. Stefan
Merc.	14 Muc. Tirs	27 Ioan Evan.
Joi	15 Muc. Eleuteriu	28 Pruncii nev.
Vineri	16 Pror. Ageu	29 Toma Ep.
Sâmb.	17 Pror. Daniil	30 David

Târguri. In 24 Decembrie: Zărând în 29: Alta-mare în 30: Geoagiul de jos.

Stirile săptămânei.

S'au amânat alegerile comunale. In iarna aceasta era să avem alegeri nouă de slujbași în comune, dar aceste alegeri acum s'au amânat până când va trece prin sfatul țării legea cea nouă de orânduire nouă a administrației. Alegerile cele nouă se vor face după aducerea acestei legi.

La Cluj se va ridica statuie lui Iancu. Inainte de asta cu 3 ani s'a pornit dela Cluj o mișcare pentru ridicarea unei statui eroiului Avram Iancu. Conducătorii acestei mișcări au strâns ajutoare și dăruiri de prin țară pentru acest lucru frumos și acum afacerea se apropie de înfăptuire. S'a publicat concurs, adică, întrecere între maeștrii din țară, să se vadă cine iar putea face mai frumos pe Iancu călare pe calul lui. Chipul cel mai potrivit se va turna apoi în bronz și se va așeza în fața teatruului din Cluj. Cheltuielile statuei se vor putea ridica până la 2 milioane Lei.

Scumpetea se ține înainte. La țară scumpetea apasă deosebit pe oieri și alți economi cari n'au nutreț de ajuns. La orașe e mare scumpete, mai ales în lemne de foc. La București se vinde kilogramul de lemne cu 1 Leu 30 bani, adică mia de kilograme cu 1300 Lei. La Constanța se aude că ar fi și mai scumpe (cu 1 Leu 80 Bani). Sărăcimea face muștrări stăpânirii pentru astă treabă slabă și are dreptate, căci doar suntem o țară plină cu păduri și lemne. Cei dela cârmă trebuiau să se lrgăjască din vreme de lipsurile orașelor. Asta e greșala noastră a Românilor că n'avem cumpăneală și muncă organizată, ci numai vorbe și laudășenii.

Ne întrec păgânii. Precum se știe țara Turcilor a avut un războiu lung cu Grecii și acest războiu a făcut multe sute de sate una cu pământul. Acum din țara Turcilor vine vestea că 100 de milionari turci au ținut sfat și au hotărât că zdesc ei din nou toate satele zdrobite de războiu. Această frumoasă hotărâre merge cu rușine pentru Europa noastră, care are și ea destui milionari creștini, dar nici unul din ei încă n'a ridicat nici o casă zdrobită de războiu.

Avem și noi Români milionari destui, dar cei mai mulți din ei cu milioanele fac politică și banchete în vreme ce la Mărășești și la Otuz cei puștiți de războiu și acum lăcuiesc în bordeie de pământ.

Cum stă mișcarea împotriva jidanilor? S'a mai domolit, dar nu s'a stins și nici nu sunt semne să se stângă. Studenții dela toate Universitățile se țin de hotărârea adusă: jidanii să fie îngăduiți la Universitate numai în proporție cu numărul jidanilor din țară. Pe deasupra studenții mai cer ca să fie scoși afară din țară toți jidanii cari au venit dela 1916 încoace (drept au!) De altcum împotriva jidanilor sunt mișcări nu numai la noi, ci aproape în toate țările Europei pe unde sunt prea mulți jidovi.

Un ordin cuminte. Ministrul-președinte al Italiei, Musolini, căpetenia mșcării fasciste, a dat ordin ca în toate școalele din țară să se pună chipul și icoana Mântuitorului Hristos.

La noi încă mai sunt măgari destui cari sprijinesc măgăreasca părere să se scoată religia din școală!

A fost pedepsit cu 10 milioane. La vama de lângă Arad a fost prins un negustor (de sine înțeles Jidan), care făcea «afaceri» de milioane și milioane în chipul acela că își câștigase permis (drept) să importeze, adică să aducă în țară vase de porțelan, dar Jidanul cu înșelăciune în loc de vase aducea mătăsuri scumpe. Cum taxa pentru importul porțelanului e mică, iar pe mătăsuri e mare, Jdanul a făcut bun «geseft». Dar a dat Dumnezeu că Jidanul a fost prins în săptămânile trecute și legea l'a judecat să plătească 10 milioane ca pedeapsă și despăgubire pentru stat.

Ne putem închipui ce «afaceri» bune făcea Jdanul când i-se dă o pedeapsă de 10 milioane!

De trei săptămâni beau într'una... dar de data asta nu Români, ci Turci și Grecii. Și anume afacerea stă așa, că în Turcia ce se ține de Europa, Marile Puteri au oprit cu desăvârșire orice fel de beutură îmbătătoare din pricina dușmăniei și stărilor încordate dintre Greci și Turci. Ba încă mai mult decât atât, Marile Puteri au dat poruncă aspră, ca în termen de o lună să nu mai fie beutură pe acolo. Ce se va mai afla, se va vărsa. Acum Turci și Grecii, văzând că nu i de glumă, s'au apucat să și înghită beuturile, și de 3 săptămâni beau într'una, așa că la termenul dat, nu-i nădejde să mai afle comisia Puterilor butoaie pline. Un fel de suretțiu al beuturilor li acum în Turcia europeană și de sine înțeles, dracul culege roadele și strugurii cei mai frumoși ai bătailor, ceterelor și altor rele. Dar Turcii și Grecii n'au grije de aceasta, ci ascultă de sfatul Românilor: «decât bucate aruncate, mai bine mațe stricate». Decât să vărsăm beuturile, mai bine stricăm sufletul.

Cum și-au plătit mâncarea trimișii popoarelor la Lozana. O gazetă din Paris scrie o glumă cu mult adevăr în ea. Și anume se zice că trimișii neamurilor dela sfatul de pace dela Lozana s'au strâns să ia masa laolaltă. După ce au mâncat, fiecare trimis și-a plătit masa cu valuta țării sale, adică cu prețul ce-l au banii lui. Trimisul Angliei a plătit masa cu un singur Leu din țara lui, trimisul Franței cu 2 franci, trimisul Germaniei cu un cufăr într-g de bani, trimisul Austriei l'a trimis pe chelner cu un fract să scoată un vagon de bani, iar când a ajuns rândul la trimisul bolșevicilor din Rusia, acela a scos de sub scaunul pe care ședea o mașină de tipărit bani și a zis: treci cu mașina asta în cealaltă casă și tipăreșteți atâtea ruble câte vrei și câte vei putea.

Cam așa stă valuta (prețul) banilor din Europa.

Alegeri de senatori la Alba-Iulia și Baia-Mare au fost în 18 Decembrie. La Alba-Iulia a ieșit candidatul partidului averescan, protopopul E. Dăianu din Cluj, față de Dr. Valer Moldovanu, candidatul partidului național. Dela Baia-Mare încă n'a venit rezultatul alegerii.

3000 de rugări în afacerea schimbării coroanelor mai sunt și acum pe masa ministrului de finanțe. Cele mai multe sunt trimise dela sate și oamenii se tânguesc în ele că ei n'au înțeles la vreme ordinea date în afacerea schimbării coroanelor și de aceea au rămas de pagubă. Rugările cari au dovezi temeinice, ar trebui luate în seamă.

Vom avea bani de metal de 1, 2 și 5 Lei. Un sfat al miniștrilor a hotărât să scoată rând pe rând din umblare banii de hârtie de 1, 2 și 5 Lei și în locul lor să bată bani de metal. S'a publicat concurs (întrecere) pentru acest lucru și acum o comisie alege din îmbiemintele venite dela bătătorii de bani pe cea mai potrivită și mai ieftină. Se vor bate deocamdată cam 200-300 milioane Lei de metal. În chipul acesta vor începe să răsune din nou pungile oamenilor.

Dela «Reuniunea meseriașilor români din Sibiu». Membrii noui s'au înscris la Reuniune: a) fondatori: Trandafir Preda, dir. școalelor medii, Valer Olariu, profesor, Sever Silca și Andrei Ciovică, învățători, Ioan Chidu, măestru pietrar, Nicolae Creșu, măestru cismar, achitând fiecare taxa de câte 100 Lei; b) pe viață: Dumitru Făgețan, măestru cismar, Toma Cirebea, măestru pantofar, Alexandru Muntean, culegător-tipograf și Constantin Stefan, măestru pantofar, achitând fiecare taxa de 50 Lei. Comitetul.

Nr. 1560/1922.

(30) 1-1

Publicațiune.

In comuna Cohalm se va ținea târgul de lanuarie în modurile următoare:

Târgul de vite la 2 și 3 Ianuarie 1923.

Târgul de marfă la 5 Ianuarie 1923.

Primăria comunală.

Magazin de postavuri
GUSTAV JAKOBI
Sibiu, Piața Principele Carol 12
(31) (Fostă Piața mică) 1-2
Depozitul fabricatelor a fabricii de postavuri C. SCHERER și Filii succesorii
Gromen și Herbert în Sibiu.

Înființată în anul 1780.

Gustav Groisbeck

strungărie de lemn cu putere

:: :: electrică :: ::

Sibiu, str. Gen. Averescu Nr. 1

(fostă str. Gușteriței).

Execută tot felul de lucrări solide în bransa strungăriei, lucrări de lemn și galanterii, specialist pentru mașini de tors, premiate de două-ori cu medalie de aur. (29) 2-3

De vânzare.

O garnitură de treerat

compusă din o batoză 1120 mm sistem Gareț cu aparat special pentru curățitul de taciune și un vapor de 6-8 puteri, cu toate curelele nouă și în perfectă stare de funcțiune, se află la:

D. Ivan,

Învățător,

Apoldul-mare (Jud. Sibiu)

(25) 3-3

Prima fabrică română de stampile

Oct. L. Vestemean

Sibiu, str. Țiglariei Nr. 18.

Execută tot felul de stampile din cauciuc, diferite medaioane, precum și sigile din metal pentru sigilarea în ceară, mașini de numerotat și cu data zilei din metal și orice lucrări ce se țin de bransa aceasta.

Comandele să se adreseze la «Librăria arhidiecezană», Sibiu, str. Mitropoliei Nr. 45 sau direct la fabrică. (28) 2-4

